

[Erling Olsen]

vi ellers har anledning til at glæde os over, at syv partier har kunnet blive enige på et væsentligt område.

Det er en sort plet, ikke alene fordi lovforslaget om Statsanstalten efter vores mening er en ekspropriationslov, uden at almenvellet kræver det, og uden at der ydes erstatning, men også fordi finansministeren under første behandling, da vi erklærede os villige til at finde andre løsninger på Statsanstaltens overgang til aktieselskabsformen, meget magtfuldkomment erklærede, at han havde sit flertal i orden, og at han ikke ville rette et komma i loven. Og det har finansministeren heller ikke gjort.

Det var også trist, at Finansudvalget nægtede at modtage deputationer, og trist, at man da ikke ville følge vort forslag om at henvise lovforslaget til Erhvervsudvalget, således at de borgere, der ønskede at diskutere lovforslagene, kunne komme til at tale med de folketingsmedlemmer, der behandlede lovforslagene.

All right, alt dette er nu sket. Når disse lovforslag måtte være vedtaget, har vi indsamlet 75 stemmer i en anmodning til statsministeren om at udskyde stadfæstelsen til efter nyvalg til Folketinget og til, at forslagene på ny måtte være vedtaget af det derefter sammentrædende Folketing.

Se, vi ved godt, at man i regeringen er uenig med os i spørgsmålet om ekspropriation, men vi vil alligevel opfordre regeringen til at benytte denne lejlighed til at udskyde lovforslagene, sådan at der kan åbnes egentlige forhandlinger om Statsanstaltens overgang til aktieselskabsformen. Vi er meget fleksible på dette punkt, blot det kan ske på en sådan måde, at man ikke krænker de forsikredes berettigede bonusforventninger.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil modstå fristelsen – eller udfordringen – til at tale om pletter, som hr. Erling Olsen gjorde; hverken sorte, grå eller røde. Derimod vil jeg tale om den forfatningsret, sagen omfatter. Og det vil jeg gerne gøre allerede nu, som jeg er bedt om, også af den grund, at jeg mener, vi skylder Statsanstalten arbejdsro.

Der har jo såvel under førstebehandlingen af forslaget som nu i dag under tredjebehandlingen været rejst spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil indstille det vedtagne lovforslag til stadfæstelse, uanset at en tredjedel af Folketingets

medlemmer under henvisning til grundlovens § 73, stk. 2, måtte kræve stadfæstelsen udskudt.

Jeg vil gerne, for at der ikke skal herske nogen form for usikkerhed om regeringens holdning til dette spørgsmål, sige i dag, at dette lovforslag efter regeringens opfattelse ikke kan anses for omfattet af reglerne i grundlovens § 73, stk. 2, om behandlingen af ekspropriationslove.

Jeg tror, vi alle ved, at til grund for lovforslaget ligger der en betænkning om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring, og heri er der redegjort grundigt for spørgsmålet om ekspropriation. Det fremgår klart, at hverken Statsanstalten for Livsforsikrings status som et særligt forvaltningssubjekt eller forsikringstageres rettigheder er til hinder for, at Statsanstalten privatiseres. Derfor mener jeg, at det er ganske klart, at der ikke er tale om ekspropriation.

Vi har så sent som i efteråret 1988 i sagen om sparekassernes omdannelse til aktieselskaber stået i en situation, som kan minde om den i dag med hensyn til spørgsmålet om betydningen af, at der indsamles underskrifter for at få stadfæstelsen udsat.

Det var dengang regeringens opfattelse, at vi ikke kunne acceptere, at velmotiveret lovgivning stoppes. Det er også regeringens opfattelse med hensyn til det foreliggende lovforslag.

Det er, som finansministeren også flere gange tidligere har givet udtryk for, meget vigtigt for Statsanstaltens fremtidige muligheder for at drive virksomhed, at privatiseringen gennemføres nu.

Jeg agter derfor uanset en eventuel indsamling af underskrifter at indstille lovforslaget til stadfæstelse hos dronningen.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Vi kender jo alle sammen – eller har i hvert fald alle sammen haft mulighed for at læse – betænkningen vedrørende Statsanstalten, og den refererer statsministeren naturligvis fuldstændig korrekt. Men nu er der jo en hel del, som man ikke nåede at få med i denne betænkning, bl.a. de kontraktvilkår, der gælder for samtlige 400.000 forsikringstagere. Det er et moment, der ikke var med i betænkningen.

I disse kontraktvilkår står der i punkt 18 på side 11 med kursiv følgende: »I Statsanstalten for Livsforsikring anvendes hele overskuddet,